

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **D., a.s.**, so sídlom V., Ž., IČO: X., na odvolanie Ing. M.K., L., B., ustanovenej správkyne konkurznej podstaty úpadcu, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.04.2010, č. k. 46K 17/2005-Že-387, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.04.2010, č. k. 46K 17/2005-Že-387 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd uznesením zo dňa 21.04.2010, č. k. 46K 17/2005-Že-387 ustanovil Ing. M.K. za správcu konkurznej podstaty.

Súd v odôvodnení uviedol, že uznesením zo dňa 03.08.2005, č. k. 46K 17/2005-114 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. J.V. Uznesením zo dňa 09.02.2010, č. k. 46K 17/2005-Že-352 zbavil funkcie správcu JUDr. J.V. a za správcu ustanovil Ing. M.K. V treťom odseku výroku súd uložil správkyni a bývalému správcovi povinnosť a uložil na splnenie povinnosti lehoty. Na základe odvolania novoustanovenej správkyne Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 24.03.2010, sp. zn. 1 Obo 30/2010 v napadnutej časti 2. a 3. výroku zrušil uznesenie zo dňa 09.02.2010, č. k. 46K 17/2005-Že-352 a vec vrátil na ďalšie konanie. Nakoľko výrok o zbavení funkcie správcu JUDr. J.V. nebol zrušený, JUDr. J.V.

je právoplatne zbavený funkcie. Výrok o ustanovení Ing. M.K. za správcu bol zrušený, preto správkyňa nie je právoplatne ustanovená do funkcie.

Keďže Ing. M.K. je zapísaná do zoznamu správcov, pričom podmienkou jej zapísania do zoznamu správcov bola primeraná odborná spôsobilosť, podľa súdu neuviedla žiadne relevantné dôležité dôvody pre odmietnutie funkcie správcu a prvostupňový súd ju vybral náhodným výberom prostredníctvom technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR, súd prvého stupňa ju ustanovil do funkcie správcu. Prvostupňový súd v uznesení neuložil správcovi lehoty, nakoľko tieto vyplývajú priamo zo zákona. Zároveň súd nezisťoval neexistenciu majetku, keďže v súčasnosti nikto nevykonáva funkciu správcu a nemôže súdu predložiť potrebné informácie.

Proti uzneseniu podala novoustanovená správkyňa včas odvolanie, v ktorom odvolaciemu súdu navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť s tým, že Ing. M.K. nie je ustanovená za správcu konkurznej podstaty úpadcu.

Odvolateľka vo svojom podaní uviedla, že nesúhlasí, ako súd prvého stupňa posúdil jej odmietnutie správcovskej činnosti. Odmietnutie výkonu funkcie správcu správkyňa oprela o ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch v znení neskorších predpisov, pričom súd prvého stupňa uvedené odmietnutie posudzoval podľa ust. § 8 ods. 1 ZKV, ktoré upravuje možnosť odmietnuť funkciu len z dôležitých dôvodov, ktoré posúdi súd. Podľa správkyne sú dôležité dôvody podrobnejšie upravené v zákone č. 8/2005 Z. z., avšak prvostupňový súd sa s nimi v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal. Odvolateľka súdu prvého stupňa vytkla, že sa vôbec nezaoberal nielen nedostatočnými odbornými vedomosťami správkyne, ale ani jej nedostatočnými skúsenosťami, pričom súd nezdôvodnil, prečo nevezal uvedené argumenty do úvahy. Rovnako sa súd nezaoberal ani zjavnou nehospodárnosťou výkonu správcovskej činnosti, nakoľko by správkyňa pri svojej činnosti v danom konkurze potrebovala značnú odbornú pomoc. Odvolateľka taktiež poukázala na ďalší dôvod nutnosti odmietnuť funkciu správcu úpadcu D., a.s., a to, že dňa 17.05.2010 požiadala Ministerstvo spravodlivosti o pozastavenie výkonu správcovskej činnosti zo závažných rodinných dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal napadnuté uznesenie podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a preskúmal podľa ust. § 214 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa ust. § 157 ods. 2 druhá veta O.s.p., súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa ust. § 8 ods. 1 štvrtá veta ZKV platného v znení novely č. 646/2004 Z. z., osoby zapísané do zoznamu správcov môžu odmietnuť túto funkciu len v prípadoch, keď sú na to dôležité dôvody, ktoré posúdi súd.

Podľa ust. § 8 ods. 1 cit. zák., správcu podstaty vyberá súd náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky; to neplatí, ak súd ustanovuje správcu na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov. Za správcu možno ustanoviť len toho, kto je zapísaný do zoznamu správcov, ktorý vedie ministerstvo podľa osobitného zákona, nemá pozastavený výkon správcovskej činnosti podľa osobitného zákona a v územnom obvode, pre ktorý je súd príslušný, má zriadenú kanceláriu podľa osobitného zákona.

Osobitným zákonom je zákon č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa ust. § 25 ods. 7 cit. zák., počas pozastavenia výkonu správcovskej činnosti správca nemôže vykonávať správcovsú činnosť; správcovi zaniká aj povinnosť mať uzatvorenú poisťnú zmluvu. Pozastavením výkonu správcovskej činnosti nie je dotknutá povinnosť správcu - fyzickej osoby ďalej sa vzdelávať.

Podľa obsahu podania odvolací súd posúdil odvolanie ako podané z dôvodu ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.

Uznesením zo dňa 24.03.2010, sp. zn. 1 Obo 30/2010 Najvyšší súd SR zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.02.2010, č. k. 46K 17/2005-Že-352 v napadnutej časti 2. a 3. výroku a vrátil vec na ďalšie konanie, okrem iného s tým, že súd prvého stupňa posúdi podanie novoustanovenej správkyne z hľadiska splnenia dôvodov odmietnutia funkcie. Súd prvého stupňa v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.04.2010, č. k. 46K 17/2005-Že-387 o ustanovení Ing. M.K. za správkyňu konkurznej podstaty iba konštatoval, že správkyňa neuviedla dôležité dôvody pre odmietnutie funkcie správcu. S takýmto stručným záverom odvolací súd nemôže súhlasiť, pretože prvostupňový súd svoje tvrdenie vôbec neodôvodnil, ani neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní spravoval, čo je v súdnej praxi neprijateľné.

Strohé poukázanie na skutočnosť, že správkyňa je zapísaná do zoznamu správcov, preto má dostatočnú odbornú spôsobilosť, bola súdom vybratá náhodným výberom, bez ďalšieho skúmania dôvodov, prečo nechce byť v danom konkurznom konaní ustanovená za správkyňu konkurznej podstaty a bývalý správca JUDr. V. bol právoplatne zbavený

funkcie, je absolútne nedostatočným podkladom na vydanie nového rozhodnutia o opätovnom ustanovení Ing. M.K. za správcu konkurznej podstaty úpadcu D., a.s. Po správoplatnení uznesenia o zbavení funkcie správcu JUDr. J.V. ostalo miesto správcu v uvedenom konkurze uvoľnené, avšak ustanoviť za nového správcu tú istú osobu, ktorej ustanovenie už raz bolo odvolacím súdom zrušené bez preskúmania a vysporiadania sa so všetkými okolnosťami a skutočnosťami, ktoré viedli k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vyslovenia záväzného pokynu súdom vyššieho stupňa je neprijateľné.

Chabým odôvodnením uznesenia prvostupňový súd súčasne závažným spôsobom porušil ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., ktoré od súdu vyžaduje, aby jeho rozhodnutia boli presvedčivo odôvodnené s poukazom na úvahy a dôkazy, ktoré súd viedli k danému právnemu posúdeniu. Odôvodnenie rozhodnutia je jedným z princípov práva na riadny proces. Z odôvodnenia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na druhej strane. Zároveň má odôvodnenie rozhodnutí poskytnúť účastníkom konania možnosť posúdenia, ako si konajúci súd ich vec vyložil, či aplikoval príslušné procesné predpisy, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, ktoré dôkazy vzal do úvahy, ktoré nie a prečo. Z dôvodu takéhoto účelu musí byť odôvodnenie presvedčivé, racionálne, spravodlivé, zrozumiteľné a pre verejnosť prijateľné. Súd musí v rozhodnutí uviesť dostatočné a relevantné dôvody /skutkové i právne/, na základe ktorých rozhodol. Vydanie rozhodnutia bez dostatočného odôvodnenia je teda arbitrárnym rozhodnutím, ktoré podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR, ako i Európskeho súdu pre ľudské práva je porušením práva účastníka na spravodlivý súdny proces, a teda aj porušením jeho ústavného práva na súdnu ochranu v zmysle ust. § 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Súd prvého stupňa svojim rozhodnutím taktiež svojvoľne nerešpektoval pokyn súdu vyššieho stupňa, napriek tomu, že je to jeho zákonná povinnosť, keď v rozpore s odôvodnením uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.03.2010, sp. zn. 1 Obo 30/2010 sa dostatočne nezaoberal odvolateľkiným podaním a jej dôvodmi na odmietnutie funkcie správcu.

Postup súdu prvého stupňa bol nielen arbitrárny, ale aj nelogický, vzhľadom na dôležitosť funkcie správcu v konkurze, na ktorého šikovnosti a schopnosti čo najvýhodnejšie speňažiť majetok úpadcu a z takto získaného výťažku čo najviac uspokojiť konkurzných veriteľov, je v podstate založený konkurz, ktorého cieľom je aspoň čiastočné uhradenie pohľadávok veriteľov, evidovaných proti úpadcovi neschopnému si plniť svoje

záväzky. Ďalšími významnými konkurznými subjektmi sú i konkurzné súdy, ktorých úloha v prebiehajúcich konkurzných konaniach spočíva nielen v samotnom dohlade súdov nad činnosťou správcov konkurzných podstát, ale aj v usmerňovaní priebehu konkurzu takými vhodnými opatreniami, aby konkurz prebehol čo najrýchlejšie, najhospodárnejšie a hlavne bez zbytočných prietáhov. Pri svojom postupe sa prvostupňový súd uvedeným nespravoval a fakticky opomenul, čo je účelom konkurzu. Opätovným vydávaním uznesení o ustanovení správcu, napriek jeho výslovnému nesúhlasu s ustanovením do funkcie a ignorovaním jeho argumentácie vyslovenej proti takémuto ustanoveniu, resp. riadnym nevysporiadaním sa s argumentmi, neprispieva k urýchleniu skončenia konkurzu, naopak konkurz zbytočne predlžuje a zároveň zaťažuje odvolací súd znova podanými odvolaniami nespokojného správcu, ktorým sa dalo predísť, ak by súd konal v súlade so zákonom.

Odvolací súd v uznesení zo dňa 24.03.2010 síce vyslovil názor, že „sú námietky týkajúce sa zápisu novoustanovenej správkyne do zoznamu správcov a odbornej prípravy v čase účinnosti ZoKR nedôvodné. Zápis do zoznamu správcov neohraničuje ich výkon po určitý dátum alebo od určitého dátumu, pričom jedným z predpokladov výkonu funkcie správcu je odborná spôsobilosť, ktorú ZKV ani ZoKR /a na ne nadväzujúce vykonávacie predpisy/ nerozlišujú, či bola nadobudnutá podľa ustanovení ZKV alebo ZoKR.“, ale samotné posúdenie, či správca je v patričnej miere spôsobilý viesť konkurz podľa ustanovení ZKV, keď školenia absolvoval v rámci prípravy na výkon funkcie správcu podľa ZoKR, je v kompetencii konkurzného súdu, pričom je nutné, aby sa súd podnetom zaoberal a vyhodnotil správcove dôvody pre odmietnutie funkcie. Konkurzný súd by mal hlavne zvážiť, či je v súlade s cieľom a účelom konkurzu trvať na výkone funkcie správcu, ktorý nemá dostatočné skúsenosti a svojou činnosťou by mohol spôsobiť neúmerné predĺženie konkurzu alebo pochybenia, ktoré by si pri ich náprave vyžiadali zvýšené náklady. V prípade obrátenia sa správcu na pomoc odborníka v zmysle ust. § 3 ods. 2 zákona č. 8/2005 Z. z. by sa tiež zbytočne navýšili výdavky konkurzu.

Súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že súdu nevyplýva z ustanovení ZKV možnosť alebo povinnosť skúmať primeranú odbornú spôsobilosť správcu pri jeho výbere. Odvolací súd s takýmto názorom súhlasí, ale iba za predpokladu, že ide o prvé ustanovenie toho istého správcu, nie keď správca odmietol funkciu pre svoju nedostatočnú odbornosť a súd ho napriek tomu opätovne ustanoví za správcu v danej veci. Vtedy súd už má povinnosť preskúmať a posúdiť odbornú pripravenosť daného správcu viesť konkurz, prípadne náhodným výberom ustanoviť iného správcu, aby sa dosiahol účel konkurzu bez zbytočných prietáhov a pochybení.

Vo veľmi krátkom a nepostačujúcom odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa tiež uviedol: „Súd v tomto uznesení neukladal správcom povinnosti a lehoty na ich splnenie, nakoľko priamo zo zákona (§ 8 ods. 5) vyplýva bývalému správcovi informačná povinnosť a novoustanovenej správkyňi súd jej povinnosti uloží po právoplatnosti tohto rozhodnutia opatrením pri výkone dohľadu súdu.“ Odvolací súd zrušil v napadnutej časti 2. a 3. výrok uznesenia zo dňa 09.02.2010, č. k. 46K 17/2005-Že-352 a vec vrátil na ďalšie konanie, okrem iného z dôvodu nevykonateľnosti 3. výroku. Súd namiesto opravy uvedeného výroku, aby bol vykonateľný aspoň vo vzťahu k bývalému správcovi JUDr. V., neurobil nič, len poukázal na ust. § 8 ods. 5 ZKV, ktoré ukladá zbavenému správcovi povinnosť riadne informovať nového správcu a poskytnúť mu všetky doklady. Nečinnosťou súd opäť nerešpektoval odvolacím súdom vyslovený záväzný názor, že 3. výrok je nevykonateľný, preto má znova konať a teda dať výrok do súladu s možnosťami oboch správcov.

Samotná arbitrárnosť rozhodnutia postačuje na zrušenie napadnutého uznesenia, avšak odvolací súd zo zoznamu registrovaných správcov, vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR a uverejnenom na internetovom portáli www.justice.gov.sk zistil, že Ing. M.K. má odo dňa 08.06.2010 pozastavenú činnosť správcu konkurznej podstaty, preto v zmysle ust. § 25 ods. 7 zákona č. 8/2005 Z. z. nemôže vykonávať funkciu správkyne v konkurznej veci úpadcu D., a.s. a je potrebné ustanoviť nového správcu konkurznej podstaty.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa ust. § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvého stupňa ustanoví nového správcu konkurznej podstaty.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 3. augusta 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová